

følge den Vej, som Regjeringen hidtil har fulgt, vil komme til noget Resultat. Jeg troer derfor, som sagt, at Regjeringen vil være langt bedre tjent med at have et fast Ord fra Rigsdagen at støtte sig til i dens Forhandlinger med Islænderne. Hvad selve det finansielle Spørgsmaal angaaer, da finder jeg, at der i Regjeringsforslaget og i Alt, hvad der fra Regjeringens, og jeg kan næsten sige, ogsaa fra Folkethingets Ordførelse Side er fremkommet i denne Sag, er en ganske nærværdig Strid imellem Præmisserne og Slutningerne. Det opstilles saaledes fra alle Sider, ja selv fra Althingets Side, som det Naturlige og Rigtige, at Island yder et Bidrag til Statens fælles Fornødenheder, til „de almindelige Statsfornødenheder“ — dette er netop de Ord, som Islænderne selv have sat ind i Forfatningsudkastets § 3 — og det anerkjendes fra Regjeringens Side, at det Maal, hvortil der skal stræbes hen, er, at Island bliver istand til at bidrage til de fælles Fornødenheder. Island kan jo i Virkeligheden heller ikke tænke sig som en Deel af den danske Stat og dog give Slip paa den Tanke, at bidrage til samme, og det kan da saa meget mindre tænke sig som et Land, udrustet med al den Selvstændighed, som det nævnte storstilede Forfatningsudkast gaar ud paa at give det, uden ogsaa at tænke paa, at det maa bidrage til Statens fælles Fornødenheder. For i saa Henseende at citere et Udtryk endnu skal jeg, idet jeg holder mig til den Betænkning, som er afgiven i det andet Thing, bemærke, at Fleeriallet deri siger, at det vilde være urigtigt ikke at haabe, at den Tid kan komme, da Island vil kunne yde Bidrag til de fælles Fornødenheder. Dette er altsaa Maalet, og det er et Maal, som jeg troer, man ikke maa opgive, ligesom jeg ogsaa troer, at Islændernes Uvægsørelse maa tilsige dem, at det ikke opgives. Men hvorledes er det saa muligt samtidigt at opstille en Fordring om et fast Tilskud, som skal vare til evig Tid? Hvorledes er det muligt, naar man fastholder en saadan Fordring, dog at komme til den nævnte Slutning? Jeg begriber det ikke. — Der er i det Hele forskellige Ting i denne Sag, som det er vanskeligt at begribe. Fi-

nantsministeriet har saaledes tidligere været raadspurgt om Sagens finansielle Side, og det har dengang efter mit Skjøn stillet Sagen netop paa det retle Standpunkt ved, som de Herrer ville kunne see af Regjeringsudkastets Motiver i Tillæg A. til Tidenden Spalte 1245, at erklære, at det ikke vilde see sig istand til at gaar videre end til at give sit Samtykke til et for en vis Aarrække fastsat særligt Tilskud, hvorhos det foreslog, at et saadant Tilskud paa Aaremaal skulde have en størrelse af 42,000 Rd. i 12 Aar. Et fast Tilskud erklærede Finantsministeriet altsaa dengang, at det bestemt maatte modsætte sig. Ifledestomindre maa Finantsministeriet dog imidlertid senere have givet sit Samtykke til et fast Tilskud. Af hvad Grund er dette nu skeet? Derom foreligger der Intet, og det er mig ubegribeligt. Man vil maaskee sige: Er det ikke nødvendigt for at opnaa Islændernes Samtykke at gaar ind paa et fast Tilskud? Dertil svarer jeg Nei. Jeg troer, at Islænderne ere komne ind paa en feil Vej ved at opstille denne Fordring. Jeg troer, at de derved have opstillet en Fordring, som de ikke ville være istand til at fastholde, naar de see sig selv i Speil. Thi hvad er det, som Islænderne herved fordrer? De fordrer et større vedvarende Tilskud fra Danmark, end sauntlige Islands egne Bidrag beløbe sig til. Men dette kan dog umuligt være Meningen. De kunne ikke ville, at Island skal gøres til en vedvarende Forsørgelsesanstalt og ved Siden deraf være udrustet med en saa storartet Forfatning som den, de selv tilraade at vedtage. Det er umuligt; det kunne Islænderne ikke ville, naar de tænke sig om.

Jeg maa altsaa i finantiel Henseende bestemt fastholde det samme Standpunkt som den ærede første Taler. Det, der fra mit Standpunkt kan blive Spørgsmaal om, er for det Første om indtil videre at eftergive Islands Bidrag til de fælles Fornødenheder. Det er allerede en meget betydelig Eftergivelse, som saaledes finder Sted. Det kan vel ikke falde mig ind at sammenligne de danske Forhold med de islandiske eller at fordrer, at Islænderne skulle yde et saa stort Bidrag pr. Mand,